

08/03/2025

Κερκύρας Νεκτάριος: Όλος ο Ακάθιστος Ύμνος είναι γεμάτος από εικόνες της ζωής μας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Με λαμπρότητα σε όλο το νησί ετελέσθη στην Κέρκυρα η πρώτη στάση των Χαιρετισμών. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος τέλεσε δύο ακολουθίες.

Στην πρώτη, χοροστάτησε στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίων Θεοδώρων και Γεωργίου Στρατιάς. Εκεί μίλησε αφορμώμενος από τη φράση του κανόνος του Ακαθίστου Ύμνου «λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσιν καὶ ὁρμητήριον ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων», σε συνδυασμό με τον στίχο ἐκ τῶν Χαιρετισμῶν «Χαίρε λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων».

Ὅλος ὁ Ακάθιστος Ὑμνος, τόνισε ὁ κ. Νεκτάριος, εἶναι γεμάτος ἀπὸ εἰκόνες ἀπὸ τῆ ζωῆ μας. Ἡ Παναγία μας παρομοιάζεται ὡς ἓνα ἀπάνεμο λιμάνι, στὸ ὁποῖο βρίσκεται τῇ γαλήνῃ τοῦ ὁ κάθε διαπλέων τὸν τρικυμισμένο ὠκεανὸ τοῦ βίου. Οἱ ἄνθρωποι βρίσκονται στὴν κατάσταση τῶν ναυαγῶν, διότι εἰάν παρατηρήσει κανεὶς σὲ ὅλο τὸν πλανήτη μας, εἶναι ὡσάν νὰ ἔχουν χάσει τὴν πυξίδα καὶ τὸν προσανατολισμὸ τοὺς καὶ ἀναζητοῦν με ἀγωνία νὰ βροῦνε τόπο καταφυγῆς.

Τοῦτο συμβαίνει διότι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν αὐτονομηθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ στηρίχτηκαν στὶς δικές τοὺς δυνάμεις, πιστεύοντας ὅτι μποροῦν νὰ θεωθοῦν χωρὶς τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ὁ Θεὸς εἶναι ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅσο κι ἀν προσπαθήσει ὁ καθένας μας δὲν μπορεῖ νὰ προσεγγίσει καὶ νὰ φτάσει στὸν Θεό, ἀλλὰ πάντοτε θὰ παραμένει ναυαγὸς στὴ ζωῇ, με τὸν κίνδυνο τοῦ καταποντισμοῦ.

Η Παναγία μας, επεσήμανε ο κ. Νεκτάριος, είναι εκείνη η οποία είναι η αιτία της των πάντων θεώσεως, καθώς συγκατατέθηκε και συνεργάστηκε με την θεία βουλή, ζώντας εν τη σαρκί της το απ' αιώνος κεκρυμμένον μυστήριο, διά του οποίου ο Ίδιος ο Θεός ανέλαβε την αποκατάστασή μας, ούτως ώστε να ζήσουμε την αληθινή ζωή, η οποία μας ενώνει με τον Θεόν. Η Παναγία πάντοτε θα υπάρχει ως λιμάνι για τον καθέναν, ο οποίος ψάχνει να βρει απαντοχή και καταφύγιο.

Το μοναστήρι της Στρατιάς, το οποίο εορτάζει τον Άγιο Θεόδωρο, κατέληξε ο κ. Νεκτάριος, είναι ένα αρχαιοπρεπές μοναστήρι, υπάρχει ως λιμάνι πνευματικό, στο οποίο δεν βρήκαν καταφυγή μόνο οι μοναχοί, αλλά και όλοι οι χριστιανοί, οι οποίοι αισθάνονται την πνευματική ασφάλεια. Ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε στους πιστούς να είναι καλός ο αγώνας μέχρι το τέλος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Στη συνέχεια ο κ. Νεκτάριος, όπως κάθε χρόνο, χοροστάτησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης Κερκύρας. Εκεί μετά την απαγγελία των Χαιρετισμών ο κ. Νεκτάριος έλαβε αφορμή από το τροπάριο του κανόνα «Μωσής κατενόησε εν βάτω το μέγα μυστήριο του τόκου σου».

Συνεχίζοντας ο ύμνος χρησιμοποιεί την εικόνα των Τριών Παίδων που, ενώ βρίσκονταν στην εξορία της Βαβυλώνας, εκεί δεν αλλαξοπίστησαν, αλλά μέσα

στην ειδωλολατρική χώρα και ενώ ήταν δούλοι του Ναβουχοδονόσορα, τηρούσαν απαρέγκλιτα την νηστεία που ο Θεός τούς υπαγόρευσε. Εξ αφορμής της πίστης τους ο Ναβουχοδονόσωρ θέλησε να τους τιμωρήσει και να τους κατακαύσει στην επταπλασίως καιομένην κάμινον, αλλά η δρόσος του Αγίου Πνεύματος τους ανέψυξε και σωματικά και πνευματικά.

Οι εικόνες αυτές και οι δύο προεικονίζουν το μυστήριο της ενσάρκου οικονομίας του Υιού και Λόγου του Θεού. Η Παναγία μας, ενώ δέχτηκε στα σπλάχνα της το πυρ της θεότητας, δεν κατακάηκε, αλλά εκ Πνεύματος Αγίου δάνεισε την ανθρώπινη φύση μας και ενώθηκε εντός της υποστατικά ο τέλειος άνθρωπος Ιησούς και τέλειος Υιός και Λόγος του Θεού, ο Ιησούς Χριστός.

Ο μεγάλος δογματικός πατήρ της Εκκλησίας, ο Ιωάννης Δαμασκηνός, λέει ότι «ατρέπτως, ασυγχύτως, αναλλοιώτως» ενώθηκαν οι δύο φύσεις στο πρόσωπο του Χριστού. Ετούτο το γεγονός έγινε προκειμένου οι άνθρωποι οι οποίοι απεκόπησαν από πάσης κοινωνίας με τον Θεό, τώρα πλέον με τούτο το μυστήριο ο Ιησούς Χριστός τους δίδαξε με την θυσία της αγάπης επί του Σταυρού εκείνο το οποίο είπε στους μαθητές Του: ότι ουδείς έχει μείζονα αγάπη, από Αυτόν που θυσιάζει τη ζωή του υπέρ των «φίλων».

Αυτός είναι ο Κύριός μας και όποιος Τον μιμείται. Μέσα στην Εκκλησία του

Χριστού ζούμε την ένωσή μας με τον Χριστό, διά των μυστηρίων και της χάριτος του Αγίου Πνεύματος, στην οποία ένωση δεν υπάρχει τέλος για τον καθένα μας, αλλά συνέχεια για την ανωνιότητα.

εύει ώστε

